

vente, at naar Hjælpen kom, blev det en saadan Hjælp, at den paagældende dog i nogen Grad kunde leve af det, han saa vilde faa. Han vilde alt i alt faa 800 Kr., og jeg er sikker paa, at ingen vil sige andet, end at det endda vil blive et Liv, hvor han vil savne, og hvor han ikke kan skaffe sin Familie det Udkomme, den burde have.

Der kunde for øvrig, naar vi tale om det Forslag, her er stillet, være Grund til at underkaste hele Forholdet ved Redningsvæsenet en Undersøgelse. Jeg ved, at der vil blive sagt, at intet Land i Verden lønner eller pensionerer sine Redningsmænd bedre end Danmark, og det er meget muligt. Men hvad hjælper det vore Redningsmænd, at man i andre Lande stiller Redningsmændene daarligt. Jeg ved nok, at Forholdet er det, at man har hele sin Kærlighed hos Militarismen. Grunden til, at f. Eks. den Kaptajn Jochimsen, jeg her taler om, har faaet en forhøjet Understøttelse, er den, at han i 1864 har været med til at føre et Mandskab, der synes at have været noget uvilligt, frem mod Fjenden, og nu skal det paaskønnes, at han har bidraget til, at nogle Mennesker kunde miste Livet. Nu kommer her en Mand, hvis hele Virksomhed har været ofret paa at redde Menneskeliv, skulde han ikke kunne taale at stilles ved Siden af? Jeg ved godt, at Militarismen i alle Lande er Kæledæggen, og at Militæruddgifterne og Militærpersonerne skulle have den første Plads. Nu vel, men saa kunde dog vel Redningsvæsenet taale at stilles ved Siden af, saa at de samme Regler kunde gælde der, som vi lade gælde for Militæretaten.

Det er saadan med Redningsvæsenet, at da jeg talte med nogle Folk ovre paa Vestkysten, sagde de: Ja, kan det lykkes Christian Bak Madsen at faa en forhøjet Understøttelse, har han for saa vidt været heldig med den Ulykke, der overgik ham, for han var nedbrudt i Forvejen, og denne Ulykke udrettede kun det sidste, saa at han blev fuldstændig arbejdsudygtig. Det er nemlig saadan, at naar Redningsmandskabet en Tid har været i Virksomhed, naar de gaa ud Vinterdage og komme gennemblødt hjem, naar de Gang paa Gang udsætte sig for saadanne Ture, medfører det, at de blive gigtvage og miste Arbejdsevnen i en tidlig Alder, og saa faa de en ussel lille Pension af Staten. Hele dette Pensionsspørgsmaal for Redningsvæsenet burde tages op til Overvejelse. Mener man ikke at kunne forhøje deres Løn

yderligere, medens de staa i Tjenesten — den er jo forhøjet for nylig —, kunde man i det mindste gøre det saadan, at Mennesker, der sætte deres Liv i Vove for at redde Medmennesker, ikke en enkelt Gang, men Gang paa Gang, fandt Staten Raad til at skaffe en sorgfri Alderdom. Særlig vil jeg i dette Tilfælde anbefale det høje Ting at slutte sig til vort Underændringsforslag, saa at der tilstaaes Christian Bak Madsen 375 Kr. i Tillæg til de 225 Kr., der blev bevilgede ham i Fjor. Jeg skal paa det bedste anbefale Underændringsforslaget til det høje Tings Velvillie.

Christian Rasmussen: Jeg skal tilade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) vedrørende Lodserierne. Jeg har i den Række Aar, jeg har siddet her i Tinget, adskillige Gange haft Lejlighed til at tale om dette Spørgsmaal, og der er ogsaa et Par Gange i den Tid lovgivet derom. Stillingen har jo været den, at efterhaanden som Farvandet gennem Sundet er blevet bedre belyst, efterhaanden som Sejskibene ere blevne afløste af Dampskibe, og efterhaanden som Fartøjerne, der passere Sundet, mere og mere ere komne til at gaa i bestemte Router, og Førerne af de paagældende Dampfartøjer derfor ganske naturligt have faaet mere Kendskab til Farvandet, have de paagældende Rederier i højere og højere Grad forlangt, at deres Førere skulde kunne føre Fartøjerne igennem uden at tage Lods. Paa den anden Side er der kommet en skarp Konkurrence fra de svenske Lodsers Side.

Alt dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men det har naturligt ført til, at Rigsdagen og Regeringen gentagne Gange have maattet beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Jeg tilstaar, det er ret pinligt Gang paa Gang at skulle omtale disse Sager, særlig naar det drejer sig om, at Lodser fra det ene eller det andet Lodseri gribe ind paa Omraader, hvor de ikke have Ret til at gribe ind. Det er jo et saadant Forhold, det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds har omtalt i Dag, og det er vel ret rimeligt, at man tager denne Sag op. Jeg maa dog naturligvis paa den anden Side tage Helsingørs Lodser noget i Forsvar overfor de Beskyldninger og Angreb, der ere rettede mod dem, om end jeg ikke paa nogen Maade billiger, at de gribe ind paa Omraader, hvor de ingen Ret have